

[Pinholt.]

værge, at der til den nuværende Finansminister skulde komme nogen som helst Paa-skønnelse. Naar vi fra vor Side har udtalt, at vi skønnede paa, at et saadant Forslag kunde fremlægges, mente det ærede Medlem Hr. Hauge, at det var en Lobhudning af den nuværende Finansminister, som var utilladelig. Jeg maa sige, at vi har aldrig tænkt os, at vi skulde kunne konkurrere med Socialdemokraterne; men naar vi erindrer, hvad deres Blad har skrevet om Ministeriet Stau-ning, saa tror jeg, at enhver uholdt Læser vil indrømme, at de faa Ord, vi har sagt til Finansministeren om, at vi anerkendte og glædede os over dette Finanslovsforslag, har været meget spagfærdige. Det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at hvad enten man ser paa Statsregnskabet eller paa Finanslovsforslaget, vil man forgæves lede efter gode Resultater. Det er at reducere det hele in absurdum med en Haandbevægelse; og det forekommer mig slet ikke, at det ærede Medlem paa nogen Maade har underbygget denne flotte Ud-talelse — men den er jo let fremsat. Jeg maa dog sige, at vistnok kun faa — jeg tænker næsten, jeg kan medtage det ærede Medlem — havde ventet dette Forslag skulde være tilstrækkeligt til at dække ogsaa Renterne af Laanet til Landmandsbanken; og jeg vil ogsaa bede lagt Mærke til, at der er et Afdrag paa Statsgælden paa 16 Mill. Kr. af de Midler, vi har til Raadighed. Det er, saa vidt jeg ved, første Gang, det har været Tilfældet. Derfor har vi ment, at der var Grund til at glæde sig over det Resultat, vi her er kommet til, og at der slet ikke kunde være Anledning til at søge det forringet; men jeg skal ikke have noget imod, at det ærede Medlem har angrebet det; thi jeg tænker, at det kan give Anledning til, at man ude i Befolkningen faar Øjet op for, at der her er fremlagt et Forslag, der er væsentlig forskelligt fra, hvad man paa Grund af Krigen og dens Eftervirkninger har set tidligere.

Det ærede Medlem siger, at det er ikke denne Regerings Skyld, at vi har haft en god Høst, eller at vi ingen Mund- og Klovesyge har mere, eller at Rentetilskudet til Kommunerne automatisk gaar ned. Nej, selvfølgelig; det er der heller ikke noget Menneske, der har tænkt paa at sige, saa det er overflødigt at bemærke. Det ærede Medlem fremhævede den tidligere Finansminister, som jeg ikke har søgt at forringe; han har gjort det saa godt, han kunde; og det var heller ikke saa daarligt. Men naar det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at han i

1925—26 kunde fremlægge et Driftsregnskab med 1 085 000 Kr.s Overskud, saa nævner det ærede Medlem jo ikke, at der var en særlig Omstændighed derved, nemlig den, at Københavns Kommune havde om-lagt sine Skatteindbetalinger saaledes, at Finansminister Bramsnæs havde faaet fem Kvartalers Skat af København; det gav 9 Mill. Kr. mere. Havde han ikke faaet det, havde han faaet 8 Mill. Kr.s Underskud paa Driftsregnskabet. Det nævner det ærede Medlem Hr. Hauge imidlertid ikke; men saa var han ikke helt oprigtig.

Jeg maa sige, at en hel Række af de Betragtninger, det ærede Medlem har fremsat, er jo fuldkommen post festum. De skulde have været gjort i Fjor, da Finanslovsforslaget blev vedtaget; de angaar jo de 9 Mill. Kr., som af Valutaskatten blev tilbagebetalt til dem, der betalte Formue- og Indkomstskat. Da skulde de Bemærkninger have været gjort. Det ærede Medlem har nu i to Møder udtalt sig vidt og bredt om, hvorvidt det var forsvarligt at gøre det. Men Rigsdagen har jo vedtaget, at man kunde gøre det; og saa kan det ikke nytte, at det ærede Medlem bagefter siger, at det ikke kunde gøres, naar man *har* vedtaget, at de 9 Mill. Kr. skulde tilbagebetales til dem, der betalte Formue- og Indkomstskat. Beløbet kunde ikke optages paa Driftsregnskabet, mente det ærede Medlem, men det, der er afgørende, er, at man har vedtaget, at dette Beløb skulde betales tilbage, og derved er hele det ærede Medlems Beregning om, at der i Stedet for et Overskud paa det af-lagte Statsregnskab er et Underskud, efter min Mening fuldkommen urimelig. Jeg har heller ikke set nogen give det ærede Medlem Tilslutning. Hans Udtalelser er, synes jeg, Vidnesbyrd om Ængstelse for, at den socialdemokratiske Regerings Finanspolitik ikke skulde blive tilstrækkelig anerkendt, og jeg synes, det ærede Medlem kunde have anvendt sin Argumentation paa en noget bedre Maade. Jeg staar ikke ene med den Opfattelse, jeg skal saaledes nævne, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Efteraaret 1926 i Anledning af den ændrede Indbetaling af Skat fra Københavns Kommune udtalte — jeg udbeder mig Formandens Tilladelse til at citere det —:

„Der er imidlertid et ganske særligt Forhold, som jeg ved forskellige Lejligheder har gjort opmærksom paa, og som jeg mener, der er god Grund til atter at henlede Opmærksomheden paa, nemlig det særlige Forhold, at Københavns Kom-